PL

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROSYSTEM

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 9 października 2007 r.

wydana na wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym

(CON/2007/31)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 16 sierpnia 2007 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej o wydanie opinii w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 21 czerwca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym[1]. W dniu 23 sierpnia 2007 r. EBC otrzymał zmienioną wersję ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (zwanej dalej „projektowaną ustawą").

Kompetencja EBC do wydania opinii wynika z art. 105 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz trzeciego i szóstego tiret art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych[2], z uwagi na to, że projektowana ustawa dotyczy Narodowego Banku Polskiego (NBP) oraz zasad odnoszących się do instytucji finansowych w zakresie, w jakim wywierają one istotny wpływ na stabilność instytucji i rynków finansowych. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Cel projektowanej ustawy

1.1 Projektowana ustawa modyfikuje niektóre elementy reformy systemu nadzoru, jaka zainicjowana została we wrześniu 2006 r. i miała zostać zakończona w dniu 1 stycznia 2008 r. Przed rozpoczęciem reformy nadzór nad rynkiem finansowym wykonywany był przez sektorowe organy nadzoru, w tym w zakresie sektora bankowego przez Komisję Nadzoru Bankowego[3] działającą pod przewodnictwem Prezesa NBP i wspieraną przez Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego (wyspecjalizowany pion

---

1 Dz.U. z dnia 4 września 2006 r. Nr 157, poz. 1119 ze zm. (dalej „ustawa o nadzorze nad rynkiem finansowym").

2 Dz.U. L z 189 z 3.7.1998, str. 42.

3 Skład Komisji Nadzoru Bankowego do dnia 19 września 2006 r. był następujący: i) Prezes NBP jako Przewodniczący; ii) Minister Finansów lub jego przedstawiciel jako zastępca Przewodniczącego; iii) kolejny przedstawiciel Ministra Finansów; iv) przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej; v) Prezes Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego; vi) Przewodniczący Komisji Papierów Wartościowych i Giełd lub jego zastępca oraz vii) Generalny Inspektor Nadzoru Bankowego (art. 26 ust. 1 ustawy o Narodowym Banku Polskim z dnia 29 sierpnia 1997 r. (tekst jednolity: Dz.U z dnia 1 kwietnia 2005 Nr 1, poz. 2, ze zm.; dalej „Statut NBP")).

nadzorczy w ramach NBP)[4]. W wyniku reformy utworzono pojedynczy skonsolidowany organ nadzoru pod nazwą Komisja Nadzoru Finansowego (KNF)[5], przejmujący stopniowo kompetencje nadzorcze w odniesieniu do wszystkich segmentów rynku finansowego[6]. Jako jeden z rezultatów tego procesu, planowane jest rozwiązanie Komisji Nadzoru Bankowego z dniem 31 grudnia 2007 r., w rezultacie czego wykonywane przez nią kompetencje nadzorcze mają zostać przejęte przez KNF[7]. Jednocześnie pracownicy NBP zatrudnieni w Generalnym Inspektoracie Nadzoru Bankowego mają zostać przeniesieni do urzędu KNF[8]. W okresie przejściowym od dnia 19 września 2006 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. Przewodniczący KNF przejął przy tym od Prezesa NBP stanowisko Przewodniczącego Komisji Nadzoru Bankowego[9].

1.2 Projektowana ustawa modyfikuje system organów nadzoru w następujący sposób[10]:

i) do dnia 1 stycznia 2013 r. zostanie opóźnione planowane przekazanie nadzoru nad sektorem bankowym przez Komisję Nadzoru Bankowego na rzecz KNF[11]. Natomiast w okresie przejściowym od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy[12] do dnia 31 grudnia 2012 r.: i) Prezes NBP będzie ponownie zajmował stanowisko Przewodniczącego Komisji Nadzoru Bankowego[13]; oraz ii) Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego pozostanie w strukturach NBP i nadal będzie wspierać funkcjonowanie Komisji Nadzoru Bankowego[14];

ii) w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy skład KNF zostanie zmieniony poprzez włączenie do niej trzech Zastępców Przewodniczącego, powoływanych i odwoływanych przez Prezesa Rady Ministrów odpowiednio na wniosek Prezesa NBP, Ministra Finansów oraz

---

4 Art. 25 ust. 1 oraz art. 29 Statutu NBP.

5 Obecny skład KNF jest następujący: i) Przewodniczący KNF, powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na 5-letnią kadencję; ii) dwóch Zastępców Przewodniczącego, powoływanych i odwoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego KNF; iii) minister właściwy do spraw instytucji finansowych albo jego przedstawiciel; iv) minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego (uczestniczący m.in. w stanowieniu przepisów dotyczących funduszy emerytalnych) albo jego przedstawiciel; v) Prezes NBP albo delegowany przez niego Wiceprezes NBP oraz vi) przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (art. 5 oraz 7-9 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).

6 KNF została ustanowiona w dniu 19 września 2006 r. i z tą datą przejęła obowiązki nadzorcze w odniesieniu do niebankowych sektorów rynku finansowego (nadzór nad rynkiem kapitałowym oraz nad firmami ubezpieczeniowymi i funduszami emerytalnymi; art. 67 ust. 1 w zw. z art. 65 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).

7 Art. 66 oraz art. 67 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

8 Ar. 74 ust. 4 w zw. z art. 75 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

9 Art. 77 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Ustawa przewiduje, że Prezes NBP (albo wyznaczony przez niego Wiceprezes NBP) będzie nadal uczestniczyć w Komisji Nadzoru Bankowego na prawach zwykłego członka.

10 Proponowane zmiany będą miały wpływ m.in. na przepisy Statutu NBP oraz ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (tekst jednolity: Dz.U z dnia 12 czerwca 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm., dalej „Prawo bankowe").

11 Art. 1 pkt 6 projektowanej ustawy, zmieniający art. 67 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

12 Wejście w życie projektowanej ustawy przewidywane jest 14 dni po jej publikacji (art. 17).

13 Art. 14 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 12 projektowanej ustawy, uchylający art. 77 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

14 Art. 1 pkt 5 projektowanej ustawy, zmieniający art. 66 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Przewodniczącego KNF (obecnie dwóch Zastępców Przewodniczącego KNF jest powoływanych i odwoływanych na wniosek Przewodniczącego KNF)[15]; oraz

iii) na NBP zostanie nałożony obowiązek powołania Komitetu Stabilności Finansowej, działającego na podstawie porozumienia zawartego między NBP, Komisją Nadzoru Bankowego, KNF, Bankowym Funduszem Gwarancyjnym oraz Ministrem Finansów; powołanie Komitetu ma na celu zapewnienie wymiany informacji oraz koordynacji w zakresie zadań ustawowych stron wskazanego porozumienia[16].

2. Wkład banku centralnego w wykonywanie nadzoru ostrożnościowego

2.1 *Organizacja systemu nadzoru*

EBC rozpatrywał już pierwotną propozycję reformy w 2006 r.[17] W swoich opiniach EBC podkreślał pozytywną ocenę modelu nadzoru ostrożnościowego istniejącego w Polsce do września 2006 r., w ramach którego nadzór nad sektorem bankowym sprawowany był przez Komisję Nadzoru Bankowego działającą pod przewodnictwem Prezesa NBP i przy wsparciu Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego. EBC uznawał wskazany model za szczególnie dobrze przystosowany do tego, aby umożliwić NBP przyczynianie się do prowadzenia nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz do stabilności systemu finansowego, zgodnie z wymogami wskazywanymi, również w kontekście przygotowań do przystąpienia do strefy euro, przez art. 105 ust. 5 Traktatu[18]. Jest to szczególnie istotne na rynku finansowym takim jak polski, gdzie sektor bankowy ma znaczenie dominujące a banki pozostają wiodącymi podmiotami pośrednictwa finansowego[19]. EBC wielokrotnie podkreślał kluczową rolę banków centralnych na rynkach finansowych, zaznaczając że ich udział w nadzorze ostrożnościowym jest niezbędny dla zapewnienia odpowiedniego

---

15 Art. 1 ust. 1-2 projektowanej ustawy zmieniający art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (dla powyższej zmiany nie przewiduje się końcowego terminu obowiązywania). Kandydaci na stanowiska Zastępców Przewodniczącego KNF będą musieli spełnić te same wymogi ustawowe co kandydaci na stanowisko Przewodniczącego KNF. Przewodniczący KNF będzie miał prawo wyrazić opinię na temat kandydatów na Zastępców Przewodniczącego KNF przedstawianych przez Ministra Finansów i Prezesa NBP.

16 Art. 4 ust. 2 lit. b) projektowanej ustawy dodający ust. 8-11 w art. 131 Prawa bankowego. W skład Komitetu Stabilności Finansowej wejdą: i) Prezes NBP albo wyznaczony przez niego Wiceprezes NBP; ii) Generalny Inspektor Nadzoru Bankowego; iii) przedstawiciel Prezesa NBP; iv) minister właściwy do spraw instytucji finansowych albo jego przedstawiciel; v) Przewodniczący KNF; vi) Prezes Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego; oraz vii) przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

17 Opinia EBC z dnia 9 marca 2006 r. CON/2006/15 na wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy o nadzorze nad instytucjami finansowymi (stanowiącej pierwotną wersję ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym). EBC zalecał w szczególności: i) mianowanie przez NBP członków władz organu nadzoru; ii) wprowadzenie wyraźnego obowiązku współpracy i wymiany informacji między NBP a organem nadzoru; oraz iii) udział NBP w kluczowych decyzjach nadzorczych lub w niektórych rodzajach działalności nadzorczej (zob. ustępy 2.3, 2.4, 3.2, 3.3 oraz 3.5 opinii CON/2006/15). EBC miał również okazję ponownie przedstawić swoje stanowisko w sprawie reformy systemu nadzoru w Polsce w opinii CON/2006/39 z dnia 2 sierpnia 2006 r. wydanej na wniosek Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę o Narodowym Banku Polskim.

18 Zob. ustęp 3.1.1 opinii CON/2006/15 oraz ustęp 4.1 opinii CON/2006/39.

19 Zob. ustęp 2.1.4 opinii CON/2006/15; por. Europejski Bank Centralny, „Sektory finansowe krajów przystępujących do UE" (Financial Sectors in the EU Accession Countries), 19 sierpnia 2002 r., str. 172; „Struktura rynku bankowego w nowych krajach członkowskich UE" (Banking structures in the new EU Member States), 31 stycznia 2005 r., str. 38; obie publikacje dostępne na stronach EBC (www.ecb.int).

monitorowania ryzyk powstających w zakresie stabilności finansowej[20]. EBC przyjmuje zatem z zadowoleniem przepisy projektowanej ustawy, które poprzez przyznanie Prezesowi NBP stanowiska Przewodniczącego Komisji Nadzoru Bankowego wzmacniają udział NBP w wykonywaniu nadzoru nad rynkiem finansowym. Jednocześnie, przepisy projektowanej ustawy utrzymujące członkostwo Prezesa NBP w KNF i przyznające mu prawo desygnowania jednego z Zastępców Przewodniczącego KNF przyczynią się do wzmocnienia koordynacji działań pomiędzy NBP a KNF oraz ułatwią dokonywanie wszechstronnej oceny czynników makroostrożnościowych wpływających na coraz silniej zintegrowany rynek finansowy[21].

2.2 *Zapewnienie stabilnego długookresowego otoczenia nadzorczego*

Uzasadnienie projektowanej ustawy wylicza przyczyny proponowanego opóźnienia (do dnia 1 stycznia 2013 r.) w przekazywaniu przez Komisję Nadzoru Bankowego jej uprawnień nadzorczych na rzecz KNF – opóźnienie takie uznawane jest za niezbędne m.in. dlatego, iż: i) należy zapewnić sprawną kontynuację prac nadzorczych związanych z przeniesieniem do prawa polskiego dyrektyw o wymogach kapitałowych[22]; oraz ii) należy ograniczyć ryzyko operacyjne powstające w związku z przeprowadzaną reformą nadzoru, w szczególności zapewniając zachowanie doświadczeń wypracowanych przez pracowników nadzoru bankowego zatrudnionych przez NBP[23]. Powyższe uwagi organu konsultującego odzwierciedlają zastrzeżenia EBC zgłaszane we wcześniej wydanych opiniach[24]. Należy zatem ponownie podkreślić, że przeprowadzana reforma nadzorcza powinna zapewnić nieprzerwaną kontynuację uczestnictwa NBP w wykonywaniu nadzoru ostrożnościowego, jak również ciągłość doświadczeń nadzorczych wypracowanych przez pracowników NBP. Jak zostało to już wskazane przez EBC w odniesieniu do państw członkowskich przygotowujących się do wprowadzenia euro, ważnym wkładem instytucjonalnym banków centralnych jest niezależność,

---

20 Zob. np. ustęp 6 opinii EBC CON/2003/23 z dnia 24 października 2003 r. na wniosek Ministerstwa Finansów Holandii w sprawie projektu ustawy w sprawie przepisów dotyczących połączenia De Nederlandsche Bank oraz Fundacji do spraw Urzędowego Nadzoru Emerytalnego i Ubezpieczeniowego; ustęp 4 opinii EBC CON/2001/10 z dnia 25 maja 2001 r. na wniosek austriackiego Ministerstwa Finansów w sprawie projektu ustawy federalnej o ustanowieniu i organizacji urzędu nadzoru nad rynkiem finansowym (tytuł opinii skrócony); ustęp 2.1.2 opinii CON/2006/15.

21 Zob. np. ustęp 5 opinii EBC CON/2004/16 z dnia 11 maja 2004 r. na wniosek włoskiego Ministerstwa Spraw Gospodarczych i Finansów w sprawie projektowanej ustawy o ochronie oszczędności. Zob. również ustęp 2.1.3 opinii CON/2006/15.

22 Rozdział 2 uzasadnienia projektowanej ustawy. „Dyrektywy o wymogach kapitałowych" to dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przeredagowana) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 1; dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2007/44/WE (Dz.U. 247 z 21.9.2007, str.1) oraz dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przeredagowana) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 201). Dyrektywy o wymogach kapitałowych zostały wdrożone w Polsce ustawą z dnia 26 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy Prawo bankowe (Dz.U. z dnia 9 marca 2007 r. Nr 42, poz. 272), jak również w drodze odpowiednich uchwał Komisji Nadzoru Bankowego (nr 1-6/2007 z dnia 13 marca 2007 r.).

23 Rozdział 3 uzasadnienia projektowanej ustawy.

24 EBC wskazywał na ryzyko związane z zakłóceniem długookresowych prac nadzorczych dotyczących wprowadzenia dyrektyw o wymogach kapitałowych, podkreślając jednocześnie konieczność zapewnienia ciągłości doświadczeń nadzorczych jakimi dysponują pracownicy NBP zatrudnieni w Generalnym Inspektoracie Nadzoru Bankowego (zob. ustępy 6.1 oraz 6.3 opinii CON/2006/1 oraz ustęp 2.2 opinii CON/2006/39).

wiarygodność oraz doświadczenie, jakie są one w stanie wnosić do monitorowania stabilności finansowej[25].

2.3 Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż przepisy projektowanej ustawy dotyczące przekazania kompetencji Komisji Nadzoru Bankowego na rzez KNF z dniem 1 stycznia 2013 r. oraz jednoczesnego przeniesienia zatrudnionych w NBP pracowników nadzoru bankowego do urzędu KNF[26] mogą nie zapewniać NBP oraz zatrudnianym przez NBP pracownikom nadzoru odpowiednich warunków dla rozwoju wykonywanych przez nich funkcji nadzorczych. Tymczasowe rozwiązania przewidywane przez projektowaną ustawę przyczyniają się bowiem wprawdzie do ograniczenia wskazanych powyżej ryzyk krótko- i średnioterminowych, mogą one jednak nie gwarantować utrzymania stabilnego środowiska nadzorczego w długim okresie. Istotną przesłanką dla efektywnego i racjonalnego ekonomicznie systemu nadzoru jest jego zdolność do wytwarzania relacji zaufania pomiędzy organem nadzoru a uczestnikami rynku, w tym zwłaszcza umożliwienie uczestnikom rynku działania w oparciu o założenie, iż organ nadzoru dysponuje odpowiednim doświadczeniem i wiedzą. Jakakolwiek reforma systemu nadzoru powinna zmierzać do stworzenia długookresowych, kompleksowo uregulowanych warunków działania instytucji nadzorczych, przyczyniających się do stworzenia stabilnego klimatu ekonomicznego.

2.4 Niniejsza opinia odnosi się do ostatniej przedstawionej wersji projektowanej ustawy, przy czym EBC zakłada, iż nie jest to być może ostateczna propozycja legislacyjna dotycząca reformy nadzorczej. W przypadku przedstawienia nowych propozycji legislacyjnych stanowiących „projekty przepisów prawnych" w rozumieniu decyzji 98/415/WE należy przeprowadzić odpowiednią konsultację z EBC; EBC jest gotów przedstawić swoje uwagi w tym zakresie. Zapewnienie wykonania obowiązku konsultacji z EBC jest istotne zwłaszcza w przypadku, gdy projektowane przepisy dokonują fundamentalnej modyfikacji przepisów prawnych w zakresie zainteresowania EBC [27].

2.5 *Nadzór i nadzór systemowy nad infrastrukturą płatności i rozrachunku*

Projektowana ustawa usuwa usterkę legislacyjną występującą w przepisach prawa polskiego dokonujących wdrożenia dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie ostateczności rozrachunku w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych[28] – usterka ta polegała na tym, iż wskazane przepisy prawa polskiego odwoływały się

---

25 Zob. ustęp 7 opinii EBC CON/2004/31 z 22 września 2004 r. na wniosek Národná banka Slovenska w sprawie projektowanej ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz zmian do niektórych ustaw.

26 Pracownicy NBP zatrudnieni w Generalnym Inspektoracie Nadzoru Bankowego zostaną przeniesieni do urzędu KNF z dniem 1 stycznia 2013 r., przy czym ich umowy o pracę wygasną w terminie sześciu miesięcy po tej dacie, o ile nie otrzymają oni propozycji nowych warunków zatrudnienia, które zaakceptują (art. 1 ust. 9-10 projektowanej ustawy zmieniający art. 74 ust. 4 oraz art. 75 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).

27 Zob. ustęp 3 opinii CON/2004/16.

28 Dz.U. L 166 z 11.6.1998, str. 45. Dyrektywa została przeniesiona do prawa polskiego za pomocą przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. z dnia 25 października 2001 r. Nr 123, poz. 1351, ze zm., dalej „ustawa o ostateczności rozrachunku").

do zlikwidowanego obecnie sektorowego organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych jako do organu zajmującego się nadzorem nad systemami rozrachunku papierów wartościowych. Projektowana ustawa koryguje wskazane odwołania zawarte w przepisach prawa polskiego w ten sposób, iż w miejsce nazwy zlikwidowanego organu wprowadza się nazwę KNF; nie proponuje się przy tym żadnych dalej idących zmian aktualnie obowiązujących przepisów[29]. EBC z zadowoleniem przyjmuje wprowadzoną korektę legislacyjną, zauważając jednocześnie, iż ponowna konsultacja z EBC będzie niezbędna w przypadku przedstawienia jakichkolwiek dalszych propozycji legislacyjnych pozostających w obszarze jego kompetencji. Powyższe ma w szczególności zastosowanie w odniesieniu do projektowanych przepisów dotyczących nadzoru i nadzoru systemowego (*oversight*) nad infrastrukturą rynkową[30].

3. Ustanowienie Komitetu Stabilności Finansowej

3.1 EBC przyjmuje z zadowoleniem przepisy projektowanej ustawy, na podstawie których NBP ustanowi Komitet Stabilności Finansowej[31]. Uzasadnienie projektowanej ustawy wskazuje, iż ustanowienie Komitetu jest niezbędne w związku z budowaniem ram instytucjonalnych dla zapobiegania kryzysom finansowym, opracowywania prognoz w tym zakresie oraz zarządzania sytuacjami kryzysowymi. EBC wyraża poparcie dla takiej inicjatywy ustawodawczej. EBC zaleca jednakże, aby bardziej precyzyjnie sformułować ramy prawne dla działania Komitetu, tak aby skuteczność wykonywanych przez niego zadań koordynacyjnych nie doznawała ograniczeń wynikających z niewystarczająco dokładnego określenia roli Komitetu oraz ról organów w nim uczestniczących[32]. W szczególności niezbędne jest precyzyjne wskazanie, że zadania nałożone na Komitet wykonywane są bez uszczerbku dla niezależności NBP w zakresie jego działań jako banku centralnego. Ponadto Statut NBP powinien zawierać wyraźne potwierdzenie odpowiedzialności NBP za przyczynianie się do stabilności finansowej poprzez monitorowanie i ocenianie całego systemu

---

29 Art. 1 ust. 15 projektowanej ustawy zmienia art. 82 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym w ten sposób, iż usuwa on odniesienie do ustawy o ostateczności rozrachunku z listy przepisów prawa jakie podlegają zmianie w dacie rozwiązania Komisji Nadzoru Bankowego. Wobec powyższego dzień wejścia w życie projektowanej ustawy będzie dniem, w którym wejdą w życie odpowiednie zmiany ustawy o ostateczności rozrachunku.

30 Zob. tiret piąte art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE, wymagający konsultowania z EBC projektowanych przepisów prawnych dotyczących „systemów płatności i rozliczeń". Art. 1 ust. 2 decyzji 98/415/WE stwierdza, że termin „projektowane przepisy prawne" nie obejmuje „projektowanych przepisów, których wyłącznym celem jest wdrożenie dyrektyw wspólnotowych do prawa państw członkowskich". W maju 2007 r. przedłożono Sejmowi projekt przepisów prawnych zmieniających ustawę o ostateczności rozrachunku, proponujących m.in. modyfikację ustawowej definicji „systemu" oraz zakresu uprawnień Prezesa NBP w zakresie nadzoru nad infrastrukturą płatniczą i rozliczeniową (zob. art. 13 ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, przedstawionej Sejmowi przez Radę Ministrów w dniu 23 maja 2007 r. (druk sejmowy nr 1789)). Proces legislacyjny dotyczący wskazanego projektu nie jest obecnie kontynuowany.

31 Art. 4 ust. 2 lit. b) projektowanej ustawy dodający ust. 8-11 w art. 131 Prawa bankowego. Zob. też ustęp 3.4 opinii CON/2006/15.

32 Zob. ustęp 11 opinii CON/2002/13 z dnia 24 kwietnia 2002 r. na wniosek Ministra Finansów Belgii w sprawie projektu ustawy o nadzorze ostrożnościowym na sektorem finansowym oraz usługami finansowymi.

finansowego, rozumiane jako funkcja odrębna od wykonywania nadzoru indywidualnego oraz funkcji regulacyjnych[33].

3.2 Niezależnie od powyższego, skład Komitetu powinien być ustalony w taki sposób, aby każdy z jego członków mógł wnosić wkład wynikający z wykonywanych przez siebie kompetencji nadzorczych; powinno się zwłaszcza uzgodnić listę członków Komitetu z listą organów zawierających porozumienie w sprawie jego ustanowienia[34]. Jednocześnie zadania Komitetu powinny być określone w sposób bardziej precyzyjny[35]. Wreszcie proponowane obecnie przepisy dotyczące wymiany informacji w ramach Komitetu[36] powinny zostać uzupełnione odpowiednimi standardami w zakresie ujawniania informacji, zgodnymi z przepisami prawa wspólnotowego dotyczącymi wymiany informacji nadzorczych i statystycznych[37], jak również ze Statutem NBP[38]. Wskazane przepisy dotyczące wymiany informacji w ramach Komitetu powinny jednocześnie zapewniać prawidłowe wykonywanie odpowiednich porozumień zawartych w tym zakresie na poziomie wspólnotowym przez właściwe polskie władze.

---

33 Zob. ust. 2.2 opinii CON/2006/15 oraz ustęp 4.2 opinii CON/2006/39.

34 W szczególności, Komisja Nadzoru Bankowego jest jedną ze stron porozumienia ustanawiającego Komitet, jakkolwiek jej reprezentacja w ramach Komitetu nie jest wyraźnie określona (uczestnictwo Prezesa NBP w Komitecie nie jest w sposób wyraźny powiązane z zajmowanym przez niego stanowiskiem Przewodniczącego Komisji Nadzoru Bankowego (ust. 8-9 dodane w art. 131 Prawa bankowego przez art. 4 ust. 2 lit. b) projektowanej ustawy)).

35 Art. 131 ust. 8 Prawa bankowego dodany przez art. 4 ust. 2 lit. b) projektowanej ustawy określa zadania Komitetu Stabilności Finansowej jako ograniczone do funkcji koordynacyjnych i związanych z wymianą informacji. Art. 131 ust. 11 pkt 1) Prawa bankowego dodany przez art. 4 ust. 2 lit. b) projektowanej ustawy przewiduje jednak, iż Komitet Stabilności Finansowej może „podejmować ustalenia" w zakresie wykonywania zadań organów ustanawiających Komitet. Ponadto uzasadnienie projektowanej ustawy wydaje się przewidywać przyznanie Komitetowi aktywnej roli w zakresie „zarządzania" kryzysami finansowymi.

36 Zob. art. 1 ust. 3 projektowanej ustawy dodający ust. 5 w art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (ujawnianie informacji przez KNF); art. 3 projektowanej ustawy zmieniający art. 38 ust. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (tekst jednolity: Dz.U. z 19 kwietnia 2007 r. Nr 70, poz. 474) (ujawnianie danych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny) oraz art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy dodający ust. 8-9 w art. 23 Statutu NBP (ujawnianie danych przez NBP).

37 Zob. w szczególności, art. 44-52 dyrektywy 2006/48/WE; art. 13 Rozporządzenia Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty (Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1; rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) Nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady; Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1); art. 8 ust. 1-3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącego zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 8) oraz art. 3 rozporządzenia Rady (Euratom, EWG) nr 1588/90 z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych będących przedmiotem poufności informacji statystycznych (Dz.U. L 151 z 15.6.1990, str. 1; rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

38 Zob. art. 23 ust. 6-7 Statutu NBP.

Niniejsza opinia zostanie opublikowana na stronie internetowej EBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, w dniu 9 października 2007 r.

[podpis]

Wiceprezes EBC

Lucas D. PAPADEMOS